

Ang Basahon ni Daniel - Numero Usa ka Gatus ug Lima

Ang Nagpadayon nga Pagsalikway sa Ebanghelyo: Gikan sa Pagkatawo ni Cristo hangtod sa Pagbato kang Esteban

Jeff Pippenger

2024-02-29

Sa katapusang artikulo atong namatikdan nga ang inspirasyon nagpaila nga ang mga Judio “mimiselyo sa ilang pagsalikway” sa ebanghelyo didto sa krus, ug unya gipamatud-an pag-usab ang ilang pagsalikway diha sa pagbato kang Esteban. Giunsa kini pagkahimo? Siyempre, ang pagsalikway sa ebanghelyo sa mapakiglalisong mga Judio niadtong kasaysayana nahitabo sa hinay-hinay nga paagi. Gitalikdan na sila sa panahon sa Iyang pagkatawo. Gikan sa pagkatawo ni Cristo hangtod sa pagbato kang Esteban naghulagway sa usa ka nagpadayon nga pagsalikway sa ebanghelyo.

“Wala kini mahibal-i sa mga tawo, apan ang maong balita nagapuno sa langit sa kalipay. Uban sa labi pang halalum ug labi pang malumo nga pagtagad, ang mga balaan nga binuhat gikan sa kalibotan sa kahayag nadani ngadto sa yuta. Ang tibuok kalibotan mas mahayag tungod sa Iyang presensya. Sa ibabaw sa mga bungtod sa Bethlehem natigom ang usa ka dili maihap nga panon sa mga manulonda. Naghulat sila sa ilhanan aron ipahibalo ang malipayong balita sa kalibotan. Kon ang mga pangulo sa Israel matinud-anon pa sa ilang salig, unta nakaambit sila sa kalipay sa pagpahibalo sa pagkatawo ni Jesus. Apan karon ginalabyan sila.” *The Desire of Ages*, 47.

Gikan sa pagkatawo ni Jesus hangtod sa kamatayon ni Esteban, gihulagway ang anam-anam nga pagsalikway sa maayong balita sa karaang Israel. Ang pag-ila nga ang pagsalikway sa mga Judio kang Cristo usa ka anam-anam nga proseso nagtugot sa pag-ila sa “pagpatik sa ilang pagsalikway,” sa krus, diin ang tabil sa templo nagisi, ug usab sa kamatayon ni Esteban. Ang pagkagisi sa tabil maoy usa ka simbolo nga sila dili na ang katawohan sa Dios sa tugon, ug sa dihang gibato si Esteban hangtod sa kamatayon, nakita ni Esteban si Jesus nga nagtindog sa too nga kamot sa Dios, nga sa Daniel kapitulo dose, bersikulo uno, usa ka simbolo sa pagtapos sa panahon sa pagsulay. Ang pagkalaglag sa Jerusalem usa usab ka simbolo sa pagtapos sa panahon sa pagsulay.

“Ang silot nga moabot ibabaw sa Jerusalem madugay lamang sa hamubo nga panahon; ug samtang ang mata ni Cristo mitutok sa siyudad nga gitakda na alang sa kalaglagan, nakita niya dili lamang ang pagkalaglag niini, kondili ang pagkalaglag sa usa ka kalibotan. Iyang nakita nga maingon nga ang Jerusalem gitugyan ngadto sa kalaglagan, mao man usab nga ang kalibotan itugyan ngadto sa iyang kapildihan. Iyang nakita ang silot nga igapahamtang sa mga kabatok sa Dios. Ang mga talan-awon nga nahitabo sa pagkalaglag sa Jerusalem pagausbos sa daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo, apan sa labi pang makahahadlok nga paagi.” *Review and Herald*, December 7, 1897.

Ang kaayo lamang sa Dios maoy nakapugong nga ang Jerusalem malaglag didto sa krus.

“Sa paglansang sa mga Judio kang Cristo nalakip ang pagkalaglag sa Jerusalem. Ang dugo nga giula didto sa Kalbaryo mao ang kabug-aton nga maoy milunod kanila ngadto sa kalaglagan alang niining kalibutana ug alang sa kalibutan nga umalabot. Mao usab kini sa dakong ulahing adlaw, sa dihang ang paghukom mopatigbabaw ibabaw sa mga nagsalikway sa grasya sa Dios. Si Cristo, ang ilang bato nga kapangdolan, unya magapakita kanila ingon nga usa ka bukid sa pagpanimalos. Ang himaya sa Iyang nawong, nga alang sa mga matarong mao ang kinabuhi, mamahimong usa ka kalayo nga magaut-ut alang sa mga dautan. Tungod sa gugma nga gisalikway, sa grasya nga gitamay, ang makasasala pagalaglagon.” *The Desire of Ages*, 600.

Ang pagkalaglag sa Jerusalem wala dayon ipadangat niadtong panahon sa krus tungod lamang sa kalooy sa Dios nga naglangan.

“Sulod sa hapit kap-atan ka tuig human ang pagkalaglag sa Jerusalem gipahayag na ni Cristo Mismo, ang Ginoo naglangan sa Iyang mga paghukom batok sa siyudad ug sa nasod. Kahibulongan ang hataas nga pagpailub sa Dios ngadto sa mga nagsalikway sa Iyang ebanghelyo ug sa mga mamumuno sa Iyang Anak.” *The Great Controversy*, 27.

Sa panahon sa Iyang katapusang paghinlo sa templo, gipasidaan ni Jesus ang pagkalaglag gikan sa Jerusalem sa diha nga makita sa Iyang mga sumusunod ang kangil-ad sa pagkalaglag, nga gisulti ni Daniel nga propeta. Sa unang higayon nga Iyang gihinloan ang templo, Siya miingon nga gihimo sa mga Judio ang balay sa Iyang Amahan nga usa ka lungib sa mga tulisan; apan sa katapusang higayon Siya miingon, “ang inyong balay” gibiyahan na kaninyo nga biniyaan. Bisan sa wala pa ang krus, nga hapit na gayud mahitabo, ang templo diin pagagisyon ang tabil sa panahon sa paglansang sa krus nahibal-an na ingon nga balay sa mga Judio, dili balay sa Dios. Gihisgutan ni Sister White kon kanus-a gihimo ni Cristo kana nga pahayag, ug samtang nagpadayon ang iyang pagpamatuod, gihisgutan usab niya ang kap-atan ka tuig nga gipalugway nga kalooy.

Ang mga pulong ni Cristo ngadto sa mga sacerdote ug mga punoan, “Tan-awa, ang inyong balay gibiyahan na kaninyo nga kamingawan” (Mateo 23:38), nakahatag ug kahadlok sa ilang mga kasingkasing. Nagpakitang sila ug walay pagtagad, apan ang pangutana nagpadayon sa pagtungha sa ilang mga hunahuna mahitungod sa kahulogan niining mga pulonga. May usa ka dili makita nga kapeligrohan nga daw naghulga kanila. Mahimo bang ang maanindot nga templo, nga mao ang himaya sa nasod, sa dili madugay mahimo nang usa ka tapok sa mga kagun-oban?...

“Gihatag ni Cristo sa Iyang mga tinun-an ang usa ka ilhanan sa kagub-on nga moabot sa Jerusalem, ug gisultihan Niya sila kon unsaon pag-ikyas: ‘Ug sa diha nga makita ninyo ang Jerusalem nga gilibotan sa mga kasundalohan, nan hibalo nga haduol na ang pagkalaglag niini. Unya kadtong anaa sa Judea pakalagiwa ngadto sa kabukiran; ug kadtong anaa sa taliwala niini, pahawa didto; ug kadtong anaa sa mga dapit sa kabanikanhan, ayaw na sila pasudla ngadto niini. Kay kini mao ang mga adlaw sa panimalos, aron matuman ang tanang mga butang nga nahisulat.’ Kining pasidaan gihatag aron tumanon kap-atan ka tuig sa ulahi, sa pagkalaglag sa Jerusalem. Gituman sa mga Cristiano ang maong pasidaan, ug walay bisan usa ka Cristiano nga nangamatay sa pagkapukan sa siyudad.” *The Desire of Ages*, 628, 630.

Si Cristo gilansang sa krus sa tuig 31, ug hapit kap-atan ka tuig sa ulahi, sa tuig 70, ang Jerusalem gilaglag human sa tulo ug tunga ka tuig nga paglikos, unsaon man pagkasulti nga ang Jerusalem gilaglag na diha sa krus sa tuig 31, kon aduna pa man diay'y tulo ug tunga ka tuig nga panahon sa pagsulay nga giila ingon nga kapitoan ka semana diha sa Daniel kapitulo 9, bersikulo 24? Sa unsang paagi masulbad kining daw mga dili magkauyon? Ang labing sayon nga pagsulbad mao ang yano lamang nga pag-ila sa kamatuoran nga, kon mahitungod sa panapos sa panahon sa pagsulay nga girepresentahan sa kapitoan ka semana, kini kinahanglan sabton ingon nga usa ka hinay-hinay nga panapos sa pagsulay. Tinuod kini, apan gikuhaan niini ang bisan unsang piho nga propetikong katin-awan sa dihang ipadapat ang mga ilhanan nianang kasaysayan. Paningkamotan ko kining ipasabut.

Kon ang Pentecostes nagarepresentar sa umaabot na balaod sa Domingo diin ang laing panon sa Babilonia ginatawag pagawas, nan ngano nga tulo ka tuig ug tunga human sa Pentecostes pa miadto ang ebanghelyo ngadto sa mga Hentil? Ang kamatayon ba ni Cristo o ang kamatayon ni Esteban maoy timailhan sa pagtapos sa panahon sa kaluoy alang sa karaang Israel? Kon ang Laodiceanong Adventismo mohunong na sa pagkahimong usa ka iglesia sa umaabot nga balaod sa Domingo, ang pagkagun-ob ba sa templo sa tuig 70 nagrepresentar sa katapusan sa templo sa Laodiceanong Adventismo sa balaod sa Domingo? Ang daw makita nga mga panagsumpaki masulbad pinaagi sa pag-aplikar sa “linya ibabaw sa linya,” ug sa dihang gamiton kana nga pag-aplikar, ang pagpamatuod sa mga timaan sa dalan nga atong ginailhan mahimong hayag kaayo ug mubo ra.

Ang semana nga gipamatuoran ni Cristo ang tugon gibahin ngadto sa duha ka managsama nga yugto nga tulo ug tunga ka tuig. Ang unang tulo ug tunga ka tuig nagsugod sa bautismo ni Cristo ug natapos sa Iyang kamatayon. Ang bautismo mao ang simbolo sa Iyang kamatayon ug pagkabanhaw, busa ang sinugdanan nianang yugto sa tulo ug tunga ka tuig managsama sa katapusan. Nianang yugtoa gipahayag ni Cristo ang ebanghelyo lamang ngadto sa mga Judio. Ang katapusan nianang tulo ug tunga ka tuig nagtimaan sa sinugdanan sa misunod nga tulo ug tunga ka tuig. Ang sinugdanan sa ikaduhang yugto sa tulo ug tunga ka tuig nagsugod sa kamatayon ni Cristo, ug natapos kini sa kamatayon ni Esteban. Nianang yugtoa gipahayag sa mga tinun-an ang ebanghelyo lamang ngadto sa mga Judio.

Kining duha ka yugto, nga nagkalain nga mga linya sa tagna, pagahiuson “linya ibabaw sa linya.” Ang sinugdanan ug ang mga katapusan nanag-iya sa timaan sa Alpha ug Omega, kay ang mga kasaysayan sa sinugdanan ug sa katapusan mao ra. Ang duha ka mga yugto sa gidugayon managsama, ug ang buluhaton nga gihimo sulod sa matag yugto managsama usab. Si Cristo, nga mao ang Una ug ang Ulahi, mao usab ang Magbubuhat sa tanang mga butang, ug niana nga bahin Siya mao ang Magbubuhat sa Kamatuoran. Ang Hebreohanon nga pulong nga “kamatuoran” gibuhat pinaagi sa tulo ka Hebreohanong mga letra. Ang nahauna nga letra, nga gisundan sa ikanapulog-tulo nga letra, nga gisundan sa katapusang letra sa alpabetong Hebreo, gihiusa aron maporma ang Hebreohanong pulong nga “kamatuoran.”

Ang duha ka yugto nga tulo ug tunga ka tuig adunay kang Cristo ingon nga nahauna ug naulahi, kay si Cristo anaa sa sinugdanan sa nahaunang yugto diha sa Iyang bautismo, maingon man nga

anaa Siya sa katapusan niini diha sa Iyang kamatayon sa nahaunang yugto. Ug si Cristo anaa sa Iyang kamatayon sa sinugdanan sa ikaduhang yugto, ug Siya nagatindog sa too nga kamot sa Dios sa katapusan sa ikaduhang yugto. Ang gidaghanon nga napulog tulo mao ang simbolo sa pagsukol, ug sa duruha ka yugto, bisan pa kon ang ebanghelyo gipresentar sa kaugalingon ni Cristo, o sa ikaduhang yugto pinaagi sa Iyang mga tinun-an, ang mga Judio nga mapanghimarauton misukol batok sa mensahe sa ebanghelyo.

Ang duha ka mga yugto managsama ug gidugayon, nagdala sa timailhan sa Alpha ug Omega, ug nag-ila sa mao rang mensahe sa ebanghelyo. Kining duha ka mga yugto pagahiusahon “linya ibabaw sa linya.” Ang pamaagi sa “linya ibabaw sa linya” mao ang pamaagi sa pagsulay sa ulahing ulan. Kini mao ang pamaagi sa katapusang mga adlaw, ug ang mga kamatuoran nga maila ug mapalig-on pinaagi niana nga pamaagi sa katapusang mga adlaw mao ang nagahinlo o nagaputli sa mga anak ni Levi sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Kinsa man ang Iyang tudloan ug kahibalo? ug kinsa man ang Iyang pasabton sa pagtulon-an? sila ba nga gilutas na gikan sa gatas, ug gipabulag na gikan sa mga dughan. Kay ang sugo kinahanglan igasugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; laray ibabaw sa laray, laray ibabaw sa laray; dinhi diyutay, ug didto diyutay: Kay pinaagi sa nagakapyot nga mga ngabil ug laing dila magasulti Siya niining katawhan. Kaniya nga giingnan Niya, Kini mao ang pahulay nga pinaagi niini mapapahulay ninyo ang gikapuyan; ug kini mao ang kahayahay: apan sila dili mamati. Apan ang pulong ni Jehova kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; laray ibabaw sa laray, laray ibabaw sa laray; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mahulog paatras, ug mabali, ug madakpan sa lit-ag, ug masakmit. Isaias 28:9–13.

Ang sunod nga bersikulo sa Isaias naghisgot sa mga mayubiton nga tawo nga nagmando sa katawhan sa Jerusalem. Alang niadtong mga mayubiton nga tawo, ang “kapahulayan ug ang pagpahayahay” (ang ulahing ulan), nga ilang gidumilian sa “pagpatalinghug,” mao ang hinungdan nga sila “manglakaw, ug mapukan paatras, ug mabali, ug mahulog sa lit-ag, ug madakpan.” Kana nga pagsulay gipahamtang kanila pinaagi sa laing dila, kay si Elias, si Juan Bautista, ug si William Miller wala manudlo sa mga teolohikanhong tulunghaan sa tagsatagsa nilang mga kasaysayan. Ang mensahe sa ulahing ulan nga nagasulay sa Laodiceanong Adventismo mao ang mensahe nga maporma pinaagi sa paggamit sa “linya ibabaw sa linya.”

Sa dihang ang nahaunang tulo ug tunga ka tuig sa semana diin gikumpirma ni Cristo ang tugon ipahimutang ibabaw sa ikaduhang tulo ug tunga ka tuig, atong makita ang kapawa sa tagna nga nagpatin-aw sa bisan unsang daw dili pagkauyon nga mahimong motungha sa usa ka masinusi nga hunahuna. Ang semana mao kadtong panahon diin ang Mensahero sa Tugon magakumpirma sa tugon, ug ang usa ka biblikanhong tugon kinahanglan nga kumpirmahon pinaagi sa dugo. Ang bautismo ug paglansang sa krus ni Cristo ug ang pagbato kang Esteban, silang tanan nagtimaan sa dugo. Ang duha ka mga linya nagrepresentar sa dugo sa tugon, ug kadtong mga linyaha maoy nagakumpirma sa tugon.

Kung pagahiusahon “linya ibabaw sa linya,” ang bautismo ug paglansang sa krus mao ang unang timaan sa dalan, ug ang paglansang sa krus ug ang pagbato kang Esteban mao ang katapusang

timaan sa dalan. Kung pagahiusahon kini ngadto sa usa ka linya, atong makita ang krus ug ang pagtindog ni Miguel sa kamatayon ni Esteban ingon nga duha ka mga saksi sa mga Judio nga nagtimaan sa ilang pagsalikway sa maayong balita. Ang kamatayon ni Cristo mao usab ang kamatayon sa Iyang tinun-an nga si Esteban, nga mao ang Paskuwa sa dihang ang duha ka linya pagahiusahon. Tulo ka adlaw sa ulahi si Cristo nabanhaw ingon nga halad sa Unang Bunga.

Apan karon si Cristo nabanhaw na gikan sa mga patay, ug nahimong unang bunga sa mga nangatulong. 1 Corinto 15:20.

Sa taliwala sa Paskuwa ug sa pista sa Unang mga Bunga sa ikatulong adlaw mao ang sinugdanan sa pista sa Tinapay nga Walay Igpapatubo. Ang tinapay nga walay igpapatubo dili “muburot,” ug si Cristo wala mabanhaw sa ikaduhang adlaw; nabanhaw Siya sa ikatulong adlaw. Si Cristo ug si Esteban mamatay nga magkauban diha sa paggamit sa “linya ibabaw sa linya,” apan si Esteban mabanhaw sunod kang Cristo kay adunay kahan-ayan sa pagkabanhaw sa unang bunga.

Apan ang matag-usa sa iyang kaugalingong han-ay: si Cristo ang unang bunga; unya kadtong iya ni Cristo sa iyang pag-anhi. 1 Corinto 15:22.

Ang mga kapistahan sa Tingpamulak dili mahimong ibulag sa usag usa, kay sila tuwirang may kalabutan sa usag usa. Niining kahulogan, ang Pentecostes nagrepresentar sa haduol nang moabot nga balaod sa Dominggo, sa dihang adunay pag-usab sa pagbubo sa Balaang Espiritu, ug ang ikaduhang tingog sa Pinadayag kapitulo 18 motawag unya niadtong wala pa karon makaila sa maayong balita, sa paggawas gikan sa Babilonia. Ang pulong nga “Babilonia” gibase sa pulong nga “Babel,” nga nagpasabot ug kalibog, kay diha sa pagkapukan sa Babel gilibog sa Dios ang mga pinulongan, ug didto sa Pentecostes gibali sa Dios ang kalibog sa mga pinulongan aron madala ang maayong balita ngadto sa kalibotan. Busa ang Pentecostes ug ang balaod sa Dominggo nagkatakdo.

Sa Pentecostes gihatag ngadto sa mga tinun-an ang gasa sa mga pinulongan, apan ang ilang mensahe niadtong panahona napugngan pa gihapon ngadto sa mga Judio. Sa dihang ang duha ka linya gidala paghiusa, ang Pentecostes mahitabo sa tuig 34, sa dihang gibato si Esteban hangtod mamatay ug ang ebanghelyo gidala dayon ngadto sa mga wala karon makaila sa ebanghelyo.

Si Esteban nagrepresentar niadtong mga pagabanhawon “sa Iyang pag-anhi,” apan namatay uban Kaniya. Ang halad sa Unang Bunga nagtimaan sa pagkabanhaw ni Cristo sa ikatulong adlaw, ug nagtimaan usab kini sa sinugdanan sa Fiesta sa mga Semana, nga mao usab ang fiesta sa Pentecostes, ug nga naghandum sa paghatag sa Napulo ka mga Sugo didto sa Sinai.

Ang Oktubre 22, 1844, nahiuyon sa krus, kay lakip sa ubang mga pamatuod, gipahiuyon ni Sister White ang kapakyasan sa paglaum sa mga tinun-an human sa krus sa kapakyasan sa paglaum nga misunod sa Oktubre 22, 1844. Ang krus ug ang Oktubre 22, 1844, kapuwa nagalandong daan sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo. Ang Pentecostes usab nagasimbolo sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo, apan ang Pentecostes miabot kalim-an ug duha ka adlaw human sa krus. Ang krus, nga gisimbolohan sa Pasko sa Paglabay, nagpasugod sa usa ka sunod-sunod nga mga fiesta nga nagahandum sa karaang mga alagianan sa karaang Israel sukad sa gabii nga ang

manulonda sa kamatayon milabay sa Egipto hangtod sa paghatag sa kasugoan. Bisan pa nga ang mga fiesta adunay ilang kaugalingong kalainan, dili gayud sila mabulag sa usa'g usa. Busa, husto ang paggamit sa tibuok kalim-an ug duha ka adlaw gikan sa Pasko sa Paglabay ngadto sa Pentecostes ingon nga usa ka nag-inusarang timaan sa dalan.

Tungod niini, ang krus, ang kamatayon ni Esteban, ug ang Pentecostes tanan nagapauna sa duol nang moabot nga balaod sa Domingo, sa dihang magsugod ang nagakusog nga ehekutibong paghukom batok sa Modernong Babilonya, samtang ang ikaduhang tingog sa Pinadayag kapitulo dieciocho magsugod sa pagtawag sa laing panon sa Dios paggawas gikan sa Babilonya. Anaa sa maong timaan sa dalan nga miabot ang ehekutibong paghukom batok sa Jerusalem, bisan pa man nga ang Dios, diha sa Iyang kalooy, nagpahaluna sa tinuod nga pagkalaglag sa templo ug sa siyudad sa hapit kap-atan ka tuig human sa krus hangtod sa tuig 70. Ang pagkalaglag sa karaang Jerusalem nagarepresentar sa sinugdanan sa nagakusog nga ehekutibong paghukom nga magsugod sa Tinipong Bansa sa Amerika sa dihang ang “nasudnong apostasya sundan sa nasudnong kapildihan.”

Ang kamatuoran natukod ibabaw sa pagpamatuod sa duha, ug diha sa duha ka linya sa tulo ug tunga ka tuig diin gipamatud-an ni Cristo ang tugon atong makita ang duha ka mga saksi sa usa ka kamatayon ug pagkabanhaw nga nalambigit sa kasaysayan nga nag-ila sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo. Kana nga balaod sa Domingo sa Pinadayag kapitulo onse, giila ingon nga ang “takna sa dakong linog.” Kana nga “takna” tuwirang nalambigit sa duha ka mga saksi nga mihatag ug pagpamatuod sulod sa tulo ug tunga ka tuig. Ang ilang pagpamatuod natapos pinaagi sa ilang kamatayon ug pagkabanhaw.

Ang ilang pagpamatuod sulod sa tulo ka tuig ug tunga, nga gisundan sa ilang kamatayon ug pagkabanhaw, girepresentar pinaagi sa kamatayon ug pagkabanhaw nilang duha ni Jesus ug ni Esteban, kay “line upon line,” si Esteban girepresentar ingon nga gibanhaw uban kang Cristo. Sa pista sa Unang mga Bunga, duha ka nag-unang halad ang gipresentar.

Ang usa usa ka nating karnero nga walay buling, ug ang usa mao ang halad nga sebada. Ang sebada nagrepresentar sa ani nga mosunod, ug ang nating karnero nagrepresentar kang Cristo. Si Cristo nabanhaw sa ikatulong adlaw, ug si Esteban nagrepresentar niadtong mosunod, ug ang sebada nagrepresentar sa ani nga mosunod. Ang duha ka mga saksi diha sa Pinadayag onse nagpamatuod sulod sa tulo ka tuig ug tunga, nga human niana sila gipatay ug unya nabanhaw paglabay sa tulo ka adlaw ug tunga. Kining duha ka mga saksi gipaila nang daan pinaagi kang Cristo, nga mao ang Unang mga Bunga, kay sila nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga mga unang bunga usab.

Ug mitan-aw ko, ug ania karon, ang usa ka Cordero nagtindog sa bukid sa Sion, ug uban kaniya ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, nga may ngalan sa iyang Amahan nga sinulat sa ilang mga agtang. Ug nadungog ko ang usa ka tingog gikan sa langit, ingon sa tingog sa daghang katubigan, ug ingon sa tingog sa usa ka dakung dalugdog: ug nadungog ko ang tingog sa mga manugtug ug alpa nga nanugtug sa ilang mga alpa: Ug nang-awit sila sa daw usa ka bag-ong awit sa atubangan sa trono, ug sa atubangan sa upat ka buhing nilalang, ug sa mga anciano: ug walay tawo nga arang makakat-on niadtong awita gawas sa usa ka gatus kap-atan

ug upat ka libo, nga gitubos gikan sa yuta. Kini sila mao ang mga wala mahugawi uban sa mga babaye; kay sila mga ulay man. Kini sila mao ang mga nagasunod sa Cordero bisan asa Siya moadto. Kini sila gitubos gikan sa taliwala sa mga tawo, nga nahimong unang mga bunga alang sa Dios ug alang sa Cordero. Ug sa ilang baba walay limbong nga hingkaplagan: kay sila mga walay ikasaway sa atubangan sa trono sa Dios. Pinadayag 14:1–5.

Ang halad nga sebada sa pista sa Unang mga Bunga nagrepresentar sa ani nga mosunod, ug si Esteban sa tuig 34 misunod sa kamatayon ni Cristo sa tuig 31, bisan pa nga “linya ibabaw sa linya,” nangamatay sila sa mao gihapong timaan sa dalan. Maylabot sa mga halad sa unang mga bunga, si Cristo mao ang nating karnero nga gipatay ug si Esteban mao ang sebada. Sumala kang Pablo, si “Cristo” mao ang “unang mga bunga sa mga nangatulong,” ug dayon “sa ulahi sila nga iya ni Cristo sa iyang pag-anhi.” Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang unang mga bunga, ug sila mao kadtong “nagasunod sa Cordero bisan asa siya moadto.”

Sa “takna” sa “dakong linog” sa Pinadayag kapitulo onse, ang duha ka mga saksi nga nanagna sulod sa tulo ka tuig ug tunga, apan gipatay ug nahigda sa kadalanan sulod sa tulo ka adlaw ug tunga, gibanhaw. Sila mao kadtong girepresentahan ni Esteban nga sa matagnaong paagi gibanhaw uban kang Jesus, apan usab human kang Jesus. Busa, sila gibanhaw “human sa tulo ka adlaw ug tunga,” pagkahuman sila patya sa mananap nga mitungas gikan sa bung-aw nga walay kinahiladman. Sa mao rang “takna” nga sila gibanhaw, mitungas sila ngadto sa langit ingon nga usa ka bandila. Ang proseso sa ilang pagkabanhaw ug pagkakatangas matinagdanong gilatid sa matagnaong Pulong sa Dios, ug naglakip kini nga sila gipaila pinaagi sa literal nga kamatayon ni Esteban, sa ingon nagrepresentar sa usa ka espirituhanong kamatayon nga ipatuman ibabaw sa duha ka mga saksi sa dihang sila ginabag-o gikan sa kalihokan sa ikatulong manulonda nga Laodicean ngadto sa kalihokan sa ikatulong manulonda nga Philadelphian.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Usa ka butang ang sigurado: kadtong mga Seventh-day Adventist nga mopahimutang sa ilang kaugalingon ilalom sa bandila ni Satanas mao ang unang mobiya sa ilang pagtoo diha sa mga pasidaan ug mga pagbadlong nga anaa sulod sa mga Testimonya sa Espiritu sa Dios.

“Ang tawag ngadto sa labaw pang pagkabalaan ug sa labi pang balaang pag-alagad ginahimo na, ug magapadayon nga himoon. Ang uban nga karon nagsulti sa mga sugyot ni Satanas mobalik sa ilang maayong panghunahuna. Adunay mga anaa sa mahinungdanong mga katungdanan sa pagsalig nga wala makasabut sa kamatuoran alang niining panahona. Ngadto kanila kinahanglan ihatag ang mensahe. Kon ilang dawaton kini, pagadawaton sila ni Cristo, ug himoon niya silang mga mamumuo uban kaniya. Apan kon sila magdumili sa pagpaminaw sa mensahe, mopili sila sa ilang baruganan ilalom sa itom nga bandila sa Prinsipe sa Kangitngit.

“Gitugon ako sa pag-ingon nga ang bililhong kamatuoran alang niining panahona nagakahayag sa hunahuna sa tawo sa labi pang mas tin-aw. Sa usa ka pinasahi nga kahulogan, ang mga lalaki ug mga babaye kinahanglan mokaon sa unod ni Cristo ug moinom sa iyang dugo. Adunay pag-uswag sa pagsabut, kay ang kamatuoran may katakus sa walay hunong nga pagpalapad. Ang balaan nga Tinubdan sa kamatuoran moduol ngadto sa labi pang suod ug sa

labi pang suod pa nga pakig-ambitay sa mga nagapadayon sa pag-ila kaniya. Samtang ang katawhan sa Dios modawat sa iyang pulong ingon nga tinapay sa langit, ilang mahibaloan nga ang iyang mga paggula-andam na ingon sa kabuntagon. Makadawat sila ug espirituhanong kusog, maingon nga ang lawas makadawat ug pisikal nga kusog sa dihang ang pagkaon kaunon.”

“Dili nato hingpit nga masabtan ang plano sa Ginoo sa pagkuha sa mga anak sa Israel gikan sa pagkaulipon sa Ehipto, ug sa paggiya kanila latas sa kamingawan ngadto sa Canaan.

“Samtang atong tapokon ang mga balaanong silaw nga nagadan-ag gikan sa ebanghelyo, kita makabaton ug labi pang tin-aw nga pagsabot sa sistema sa mga Judio, ug mas halalum nga pagpasalamat sa iyang mahinungdanong mga kamatuoran. Ang atong pagsusi sa kamatuoran wala pa mahuman. Pipila pa lamang ka mga silaw sa kahayag ang atong natigom. Kadto nga dili adlaw-adlaw nga mga tinun-an sa Pulong dili makasulbad sa mga suliran sa sistema sa mga Judio. Dili nila masabtan ang mga kamatuoran nga gitudlo pinaagi sa pag-alagad sa templo. Ang buluhaton sa Dios nababagan tungod sa kalibutanong pagsabot sa iyang daku nga laraw. Ang umalabot nga kinabuhi magapadayag sa kahulogan sa mga balaod nga gihatag ni Cristo sa iyang katawohan, samtang gitabonan sa haligi nga panganod.” Spalding and Magan, 305, 306.